Dosarul nr.5r-3490/25;
4-25081635-12-5r-100620025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

30 septembrie 2025 *****

Judecătoria Chişinău
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Roman Mazureţ
Grefierul Filoteia Anghel
În lipsa participanților, citați legal,

examinând în şedinţă judiciară publică, cauza contravențională în baza contestației depuse de petiționara CARAIVAN Anna, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 346862 din 08.05.2025, încheiat în privința cet. CARAIVAN Anna, născută la *****, IDNP: *****, în temeiul art. 47[1] alin.(1) Cod contravențional, precum și împotriva deciziei de sancționare a contravenientei din aceeași dată, instanța,-

A constatat :

Circumstanțele cauzei:

La data de 08 mai 2025, agentul constatator Codrean Ion, a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 346862 în privința cet. CARAIVAN Anna în temeiul art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, incriminându-i ultimei comiterea faptei prejudiciabile în următoarele circumstanțe: în perioada lunilor iulie-octombrie (anul nestabilit), în m*****, numita a acceptat și a primit prin intermediul aplicației bancare PSB, mijloace financiare care nu i se cuvin pentru sine cu scopul exercitării unui drept electoral în cadrul alegerilor din 20.10.2024.

La aceeași dată, în baza procesului-verbal cu privire la contravenție indicat supra, agentul constatator a emis decizia de sancționare a cet. CARAIVAN Anna, aplicându-i acesteia o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 750 u.c., echivalentul sumei de 37.500 lei.

Nefiind de acord cu decizia de sancționare, la data de 29 mai 2025, contravenienta CARAIVAN Anna a depus la autoritatea din care face parte agentul constatator o contestație, solicitând anularea procesului-verbal și a deciziei de sancționare emise în privința sa pe cazul relatat supra, și deopotrivă încetarea procesului contravențional din motivul lipsei faptului contravenției.

În argumentarea contestației sale, petiționara a relatat că tot procesul a decurs în regim de urgență maximă iar agentul constatator: a examinat procesul, efectiv, în lipsa

sa; nu a explicat drepturile și obligațiile; nu a asigurat dreptul la apărarea contravenientului; nu a asigurat, după caz, servirea unui interpret; nu a explicat esența faptei imputate și nu a prezentat nicio probă care ar confirma acest fapt; a amenințat cu probleme și mai mari și dosare penale în caz de nesupunere.

Indică că în tot procesul de constatare a acestui presupus contravenții a fost supus unui tratament umilitor și degradant, fapte care m-a afectat atât pe el cât și întreaga familie.

Susține că a fost sancționat potrivit deciziei agentului constatator pentru o faptă care nu a fost constatată și pe care nu a comis-o. Temei de începere a procesului contravențional constituie inexistența faptei contravenției, potrivit lit. a) alin. (1) art. 441 temeiurile de începere a procesului contravențional, Cod contravențional.

Mai argumentează că agentul constatator nu a indicat aspecte clare, care dovedesc vinovăția contravenientului. Nu s-a evaluat corect procesul, iar drepturile nu au fost clar explicate.

Argumentele participanților la proces:

Petiționara CARAIVAN Anna, fiind citată legal, la ședința de judecată nu s-a prezentat din motive necunoscute.

Agentul constatator Codrean Ion, fiind citată legal, nu s-a prezentat la ședința de judecată din motive necunoscute instanței.

În condițiile enunțate, conducându-se de prevederile art. 455 Cod contravențional, instanța a dispus examinarea contestației în lipsa participanților sus-numiți.

Aprecierea instanţei:

Examinând materialele cauzei în raport cu cadrul legal relevant speței, instanţa apreciază necesar să admită contestația petiționarei, reieşind din următoarele considerente:

Preliminar instanța de judecată verifică chestiunea admisibilității contestației spre examinare.

Astfel, potrivit art. 448 alin. (1) Cod Contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447^{1}alin.(8).

De la bun început instanța reține că, de caz, contestația deferită spre soluționare se înscrie în categoria de cauze contravenționale atribuite spre examinare în competența instanței de judecată, în acord cu dispozițiile art. 395 alin. (1) pct. 2) Cod contravențional.

Concomitent, se atestă că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit la data de 08 mai 2025, în absența contravenientei CARAIVAN Anna. La rândul său, contestația a fost înregistrată la data de 29 mai 2025. În circumstanțele relatate, termenul de depunere al contestației se va considera ca fiind respectat de către petiționară.

În aceeași ordine de analiză, instanța reține că potrivit art. 448 alin. (8) Cod contravențional, pentru contestația depusă împotriva deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale se percepe o taxă de timbru în mărimea prevăzută de Legea taxei de stat nr. 213/2023.

La materialele cauzei, se regăsește ordinul de plată a numerarului nr.68957628 din 29 mai 2025, prin care se confirmă că CARAIVAN Anna a achitat taxa de timbru în sumă de 200.00 lei.

Așadar, și la acest capitol instanța apreciază contestația ca fiind admisibilă spre examinare.

Cu referire la fondul cauzei:

Potrivit art. 1 al. (3) al Constituţiei Republicii Moldova, Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile şi libertăţile lui, libera dezvoltare a personalităţii umane, dreptatea şi pluralismul politic reprezintă valori supreme şi sunt garantate.

Conform art. 1 al Convenţiei Europene pentru Drepturile Omului, se obligă Statele Membre să recunoască oricărei persoane aflate sub jurisdicţia lor drepturile şi libertăţile definite în titlul I al Convenţiei. Această obligaţie trebuie respectată de către toate instituţiile statale, de către puterea executivă a statului, însă şi de puterile legislativă şi judecătorească, precum şi de către toate persoanele care acţionează în numele acestor puteri.

Potrivit materialelor cauzei, La data de 08 mai 2025, agentul constatator Codrean Ion, a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 346862 în privința cet. CARAIVAN Anna în temeiul art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, incriminându-i ultimei comiterea faptei prejudiciabile în următoarele circumstanțe: în perioada lunilor iulie-octombrie (anul nestabilit), în m*****, numita a acceptat și a primit prin intermediul aplicației bancare PSB, mijloace financiare care nu i se cuvin pentru sine cu scopul exercitării unui drept electoral în cadrul alegerilor din 20.10.2024.

La aceeași dată, în baza procesului-verbal cu privire la contravenție indicat supra, agentul constatator a emis decizia de sancționare a cet. CARAIVAN Anna, aplicându-i acesteia o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 750 u.c., echivalentul sumei de 37.500 lei.

În context, potrivit art. 7 din Codul Contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul Contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Potrivit art. 10 din Codul Contravențional, constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracțiunea, săvîrșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență.

În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În sensul art. 462 alin. (5) din Codul contravențional, atunci când examinează cauza contravențională, instanța de judecată trebuie să pronunțe una din aceste două soluții: a) încetarea procesului contravențional; sau b) declararea vinovăției persoanei care a comis contravenția imputată și, după caz, stabilirea sancțiunii contravenționale, aplicarea măsurii de siguranță sau înlăturarea executării sancțiunii.

În vederea determinării existenței sau inexistenței faptei contravenționale, prioritar instanța de judecată va analiza cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenție prin raportarea acestuia la celelalte materiale existente la dosar.

Așadar, potrivit art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

La rândul său și art. 440 alin. (1) din Codul Contravențional prescrie că, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În accepțiunea art.425 alin.(1) și (2) din Codul contravențional, (1) Probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa

soluţionare a cauzei. (2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Probele pot fi dobândite, prelucrate, păstrate și prezentate ca documentație pe suport de hârtie sau în formă electronică ori cu convertirea documentației respective într-un format electronic ușor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple.

În subsidiar, prevederile art. 425 alin. (3) din Codul Contravențional consacră că, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege.

Totodată, legiuitorul a instituit obligația încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție fiind obligatorie întrunirea cumulativă a 2 condiții: a constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

Pe caz, în susținerea de facto a învinuirii aduse cet.CARAIVAN Anna în baza normei incriminatorii citate anterior, agentul constatator a administrat cu titlu de mijloace materiale de probă următoarele înscrisuri: procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 346862 din 08.05.2025, în original; procesul-verbal de audiere a cet.CARAIVAN Anna; raportul comisarului principal Igor Grițac, din 08.04.2025, în care se indică că în cursul anului 2024, un grup de persoane cu domiciliul în sect. Ciocana, mun. Chișinău, ar fi fost implicate în acțiuni de pretindere, acceptare sau primire- personal sau prin intermediai – de bunuri, servicii, privilegii sau alte avantaje de orice natură ce nu li se cuvin, pentru sine sau pentru alte persoane, în scopul exercitării unor drepturi electorale în contextul scrutinului electoral și al Referendumului republican constituțional din toamna anului 2024*;* încheierea Judecătoriei Chișinău sed. Ciocana, din 01.04.2025 prin care se autorizează folosirea datelor obținute în urma măsurilor speciale de investigații din cauza penală nr. 2023970322 în cauza contravențională RAP01 433516; încheierea Judecătoriei Chișinău sed. Ciocana din 22.10.2024 de autorizare a măsurii speciale de investigații; ordonanța Procuraturii Anticorupție din 08.11.2024 de apreciere a pertinenței măsurilor speciale de investigații; ordonanța Procuraturii Anticorupție din 22.10.2024 de efectuare a măsurii speciale de investigații; încheierea și mandatul Judecătoriei Chișinău sed. Ciocana din 01.04.2025 de admitere a demersului procurorului; ordonanța Procuraturii Anticorupție de apreciere a pertinenței măsurii speciale de

investigații din 11.12.202; ordonanța Procuraturii Anticorupție privind autorizarea măsurii speciale de investigații din 19.11.2024.

Petiționara nu a fost de acord cu învinuirea adusă ei prin actul administrativ prenotat și decizia de sancționare, astfel că a exercitat dreptul la contestație în ordinea stabilită de art.448 alin.(1) Cod contravențional.

Așadar, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 346862 din 08.05.2025, instanța evidențiază că, acesta a fost întocmit în corespundere cu criteriile de formă prevăzute de art. 443 Cod contravențional, iar careva situații care ar determina nulitatea *absolută* a acestuia (în acord cu prevederile art. 445 Cod contravențional), instanța nu a identificat.

În subsidiar, instanța va examina temeinicia acuzațiilor reținute de agentul constatator în sarcina petiționarei prin decizia de sancționare și procesul-verbal cu privire la contravenție, contestate în speță.

În acest sens instanța învederează că, art. 47^1 alin.(1) Cod contravențional incriminează: Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea promisiunii ori a ofertei acestora, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune, care se sancționează cu amendă de la 500 la 750 de unități convenționale.

Respectiva normă incriminatorie a fost reglementată de legiuitorul național prin *Legea nr.230 din 31.07.24, MO355-357/15.08.24 art.559; în vigoare din 15.08.24.*

Analiza probatoriului administrat la caz în coroborare cu învinuirea formulată lui Caraivan Anna, determină instanța să conchidă asupra necesității încetării procesului contravențional pe motivul lipsei faptului contravenției. Or, condiția complementară obligatorie pentru încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție, în speță nu a fost justificată de către agentul statului, astfel lipsind careva probe ce ar confirma învinuirea incriminată cet.Caraivan Anna.

În dezvoltarea raționamentului anterior invocat, instanța pornește de la faptul că, potrivit jurisprudenței CtEDO, în materie penală, o informare precisă şi completă cu privire la acuzaţiile aduse unui inculpat şi, prin urmare, cu privire la încadrarea juridică pe care instanţa ar putea să o reţină împotriva acestuia, este o condiţie esenţială a echităţii procedurii [Pélissier şi Sassi împotriva Franţei (MC), pct. 52; Sejdovic împotriva Italiei (MC), pct. 90].

Cu transpunere la caz, deși aparent rubrica nr.6 din procesul-verbal expune fabula potrivit căreia:*”* în perioada lunilor iulie-octombrie (anul nestabilit), în m*****, numita a acceptat și a primit prin intermediul aplicației bancare PSB, mijloace financiare care nu i se cuvin pentru sine cu scopul exercitării unui drept electoral în cadrul alegerilor din 20.10.2024.*”,* - <u>însă, nici descrierea pretinsei acțiuni ilicite, nici înscrisurile administrate la dosarul contravențional</u> nu permit identificarea acțiunilor/ inacțiunilor **concrete** prin care se pretinde că s-a manifestat **modalitatea**

normativă de exteriorizare a laturii obiective a contravenției de corupere electorală pasivă - **acceptarea mijloacelor financiare**. Or, descrierea faptei contravenționale incriminate trebuia să se identifice cu claritate și precizie conținutul activităților, acțiunilor, fie inacțiunilor pretins ilicite, împrejurările în care acestea au avut loc *(subiecți implicați, spațiu, timp, mijloace de comitere)*, care au generat răspunderea contravențională a cet. Caraivan Anna potrivit normei de incriminare de la art.47[1] alin.(1) Cod contravențional.

În subsidiar, instanța subliniază în special **caracterul defectuos al individualizării timpului comiterii prezumatei fapte prejudiciabile**. Or, norma incriminatorie prevăzută de art.47[1] Cod contravențional, a fost instituită în legea penală a Republicii Moldova la 15.08.2024, pe când agentul constatator indică drept perioadă de săvârșire a faptei contravenționale **anul 2024**, ceea ce ar cuprinde în sine și perioadele lunilor anului 2024, de până la intrarea în vigoare a normei incriminatorii de referință.

O atare abordare contravine principiilor *„nullum crimen sine lege”* și *„nulla poena sine lege”*, și de asemenea principiilor de acțiune a legii contravenționale în timp. Astfel, în accepțiunea art.3 alin. (1) Cod contravențional, Caracterul contravenţional al faptei şi sancţiunea ei contravenţională se stabilesc de prezentul cod în vigoare la momentul săvîrşirii faptei.

Totodată, același principiu este protejat și la nivel european prin art. 7 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care stabilește că: „(...) Nimeni nu poate fi condamnat pentru o acțiune care, în momentul comiterii, nu constituia infracțiune potrivit dreptului intern (...)”.

Aplicarea art. 47[1] Cod contravențional este condiționată de demonstrarea că fapta imputată a avut loc ulterior intrării în vigoare a legii, adică începând cu 15 august 2024.

Definirea atât de vagă a timpului comiterii pretinsei fapte prejudiciabile și extinderea învinuirii asupra unor perioade anterioare datei de 15 august 2024, transgresează principiile enumerate supra, și ca urmare generează dubii asupra legalității și temeiniciei acuzațiilor aduse cet. Caraivan Anna.

Instanța de judecată mai notează și faptul că, în Hotărârea nr.21 din 22 iulie 2016 Curtea Constituțională a Republicii Moldova a subliniat că „în materie penală, principiile „nullum crimen sine lege” şi „nulla poena sine lege” impun ca doar legiuitorul să reglementeze conduita incriminată, astfel încât fapta, ca semn al laturii obiective, să fie cert definită, dar nu identificată prin interpretarea extensivă de către cei care aplică legea penală. O astfel de modalitate de aplicare poate genera interpretări abuzive. [...] Curtea reține că persoana trebuie să poată determina fără echivoc comportamentul care poate avea un caracter penal”.

Concomitent instanța observă că la materialele cauzei contravenționale nu sunt prezente mijloace de probă necesare și nici suficiente demonstrării învinuirii formulate în procesul-verbal cu privire la contravenție. Or, în ceea ce privește copiile

ordonanțelor procurorului adoptate într-o altă cauză penală, prin care au fost dispuse și autorizate efectuarea mai multor măsuri speciale de investigații, ***în niciuna dintre ele nu este vizată nemijlocit contravenienta/petiționara Caraivan Anna*** (nefiind examinată și nici demonstrată legătura acelei cauze penale cu persoana contravenientei, se încalcă principiul caracterului personal al răspunderii contravenționale)*, acestea constituind în fapt niște acte procesuale care certifică procedura dobândirii, administrării acelor măsuri speciale. Însă,* ***rezultatul măsurilor speciale de investigații nu a fost nici prezentat la materialele dosarului contravențional****, și subsecvent nici corelat cu învinuirea adusă pe caz lui Caraivan Anna*.

De asemenea, încheierile judecătorilor de instrucție prin care s-a dispus autorizarea utilizării datelor obținute în urma măsurilor speciale de investigație, de rând cu ordonanțele procurorului, toate adoptate în cauza penală nr.2023970322 **nu reprezintă mijloace de probă**, ci sunt acte procesuale de dispoziție prin s-au dispus și s-au autorizat măsuri speciale de acțiuni de urmărire penală.

Respectivele acte procesuale doar certifică modalitatea de desfășurare a investigațiilor și garantarea respectării procedurilor legale, dar nu constituie probe, deoarece nemijlocit ele nu conțin în mod direct fapte, declarații sau elemente de probă efective care să susțină acuzațiile aduse pe caz lui Caraivan Anna.

În acest sens, în pofida faptului că aceste acte sunt importante pentru cadrul procesual al cercetării și investigării, ele nu sunt mijloace de probă conform dispozițiilor art. 93 alin. (2) Cod de procedură penală, și nici în sensul instituit de art.425 alin.(2) Cod contravențional, care reglementează explicit mijloacele de probă admisibile în procedura penală, și respectiv cea contravențională. De asemenea, ele nu pot influența direct soluționarea fondului cauzei, întrucât nu furnizează elemente factuale suficiente pentru a stabili vinovăția contravenientei.

Dimpotrivă, rezultatele acestor autorizări puteau să constituie mijloc de probă (a se vedea art.425 alin.(2) Cod contravențional), dar în speță nu au fost administrate atare înscrisuri *(proces-verbal de consemnare a rezultatelor măsurilor speciale de investigații, după caz purtătorii de informații, rapoarte de conținut, etc.)*.

Aprecierea instanței derivă expres din prevederile art.136 alin.(1) Cod de procedură penală, care stipulează că, după finalizarea efectuării măsurii speciale de investigații și constatarea lipsei necesității prelungirii efectuării acesteia sau, în caz de necesitate, pe parcursul realizării ei, *ofițerul de investigații desemnat pentru efectuarea acesteia întocmește un proces-verbal privind consemnarea rezultatelor efectuării măsurii speciale de investigații.*

La caz, finalitatea acelor măsuri speciale de investigații, nu este stabilită din înscrisurile administrate la materialele cauzei contravenționale. Prin urmare, nu poate fi apreciată nici pertinența, relevanța și utilitatea ordonanțelor și încheierilor cercetate supra, în raport cu obiectul cercetării în cauza contravențională de referință.

Totodată instanța observă că, utilizarea actelor procesuale și rezultatelor măsurilor speciale de investigații au fost autorizate prin încheierile emise de Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, la 01.04.2025, și prevăzute pentru utilizare pentru cauza contravențională *RAP01 433516*, nu și pe cauza contravențională cu nr. MAI06 346862 din 08.05.2025, care fost intentată de către agentul constatator, Codrean Ion.

Or, așa cum garanțiile procesuale instituite unui proces penal sunt valabile și pentru procedurile contravenționale, instanța reține că din accepțiunea art. 24 alin.(2) Cod de procedură penală, ***i*nstanţa judecătorească nu este organ de urmărire penală**, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decît interesele legii.

Prin urmare, instanța de judecată nu este în postura de a deduce elemente ale învinuirii care nu au fost nici formulate, nici probate de către organul de drept competent în acest sens.

Pe fundalul omisiunilor stabilite, instanța relevă că potrivit practicii CtEDO, carențele autorităților nu pot fi imputabile reclamanților și nu trebuie să-i pună într-o situație defavorabilă (a se vedea HCC nr.12 din 14.05.2015). Tot în opinia CtEDO, **omisiunile sau erorile autorităților trebuie să servească în beneficiul acuzatului.** Cu alte cuvinte, riscul oricărei erori comise de organul de urmărire penală, sau chiar de o instanță, urmează să fie suportat de către stat, iar corectarea acesteia nu trebuie să fie pusă în sarcina persoanei (HCC nr.12 din 14.05.2015, parag.76), cu excepțiile prevăzute de lege.

Din aceste considerente, instanța de judecată ajunge la concluzia că, acuzația adusă lui Caraivan Anna de comitere a contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, nu și-a găsit confirmare în ședința de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 461 Cod Contravenţional RM, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art.441 instanţa încetează procesul contravenţional.

Conform art.441 alin. (1) lit.a) Cod Contravenţional RM, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: nu există faptul contravenţiei.

Respectând principiul contradictorialităţii procesului contravenţional şi limitele judecării cauzei, cercetând şi apreciind probele prezentate în şedinţa de judecată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, conform propriei convingeri, formate în urma examinării probelor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanţa de judecată concluzionează că, în şedinţa de judecată *nu a fost dovedit că Caraivan Ann*a *ar fi comis fapta contravenţională specificată la art. 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional,* din care considerente, cu referire la dispoziţia art. 461 coroborată cu cea a art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul

contravenţional, contestaţia urmează a fi admisă, iar procesul contravenţional respectiv necesită a fi încetat pe motiv că nu există faptul contravenţiei.

Conducându-se de prevederile art. art. 448, 458, 460-462 Cod contravenţional, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite contestația înaintată de petiționara Caraivan Anna, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 346862 din 08.05.2025, încheiat în privința cet. CARAIVAN Anna, născută la *****, IDNP: *****, în temeiul art. 47[1] alin.(1) Cod contravențional, precum și împotriva deciziei de sancționare a contravenientei din aceeași dată.

Se încetează procesul contravențional pornit în privința cet. Caraivan Anna, în temeiul art. 47[1] alin.(1) Cod contravențional, din motiv că nu există faptul contravenţiei.

Se declară nulă decizia agentului constatator Codrean Ion, seria MAI06 346862 din 08.05.2025, de aplicare a sancțiunii contravenționale lui Caraivan Anna, sub formă de amendă în mărime de 750 unități convenționale, în baza art. 47[1] alin.(1) Cod Contravențional RM.

Hotărîrea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sed. Buiucani.

Peşedintele şedinţei
Judecătorul Roman Mazureț